a q factu ē ut eet. ⁊ ad qm factu ē ut beatu eet. Omis iucun
dtas. omis suauitas. omis pulcitudo ēdtarū rerū affice cor
humanū p. saciare ñ p. ñ illa sola dulcedo ad qm factu ē.
Hā species rerū uisibiliū qsi uenę tantūm qdā s. p qs in
uisibilis pulchritudo se manifestans ad nos usq; emanat. ⁊
ido eū ista sensū nrm atq; affectū i se natalit. puocant. ñ qdē
desiderū replent. s; ad inqrendā ēdtoris speciē ⁊ ei pulchri
tudinē ēcupiscendā irritant. Ergo ista oia q foris uident.
ad puocandū affectū humanū ñ ad sanandū facta s. ut ab
eis excitat surgat. ⁊ ea acl' inscendat. Quappt ñ satat o
culs usu nec auris implet audtu. qa delectat qd pulchrū
factū ē num. S; ñ sufficit ñ illū q fec inueniam. Uel sic intel
ligi pot qd dicit. ñ satat oels usu nec auris implet audtu.
Acsi diceret. Non ē mirū si ho rerū difficultate sermo
ne ñ explicare ñ pot. q nec sensu earū pfundtate capere
l' inuestigare p. Siue enī p semetipsū inuenienda grat.
siue ab alio iā inuenta audiat. infra plenitudinis sacieta
tem ē omne qd capere p. Nā si p semetipsū contēplari ceipi
at. ñ satat oels usu. si eruditi qat ab alto ñ implet auris
audtu. Angustię enī corpaliū ultrumq si se foras effun
dant. pfundtati rerū siue intimitati explicandi ñ suffi
ciunt. si aū se ifundat. capacitate cordis humani im
plere ñ possunt. Cremī cor hois peccati tenebris cecatū.
qa int' oels ñ ht q lum uertatis plene uideat. nec au
rem q di ubi intiseco sonantis percipiat. ad aridtate
ignorantię suę riganda corpeus oels ⁊ aures apire co
gitur: ut forte aliqm salte i rerū specię uitatis stilla hau
riat. q tmis ei licet ñ ualeat omino extingui. t' ad mo
dicū ualeat temperari. Hoc enī ē qd dns p ypham pplo
suo imperat dicens. Duo perca fec ppls mis. Me dere

License: CC-BY-NC – St. Paul in Kärnten, Stiftsbibliothek St. Paul im Lavanttal, 30-1, f. f.%21r – Liber magistri Hugonis in Ecclesiasten ; Controversia Guimundi et Rogerii contra Berengarium ; Controversia Lanfranci contra Berengarium (http://www.e-codices.ch/en/spl/0030-1/f.%21r)